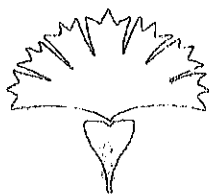

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

δρχ.200

Ιανουάριος 2000

αρ.φύλλου 74

Γραφεία: Γέωρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 10677, τηλ. 3822315, fax. 3819887

Πολιτικό αλαλούμ!

Μπήκαμε, πλέον, στην προεκλογική περίοδο και, θέλοντας και μη, ανεβαίνει το πολιτικό, έστω και παραπολιτικό, ενδιαφέρον. Οι εκλογές, φυσικά, δεν έχουν καθοριστικό χαρακτήρα, μια που αλλού, εκτός Βουλής και Κυβέρνησης, αποφασίζονται τα σπουδαία. Εξακολουθούν όμως να διατηρούν τη σημασία τους, αφού είναι αναγκαίες σ' αυτούς που μας κυβερνούν, για να νομιμοποιήσουν την όποια εξουσία τους, αλλά και επειδή είναι μια ευκαιρία για τους πολίτες να εκφράσουν την πολιτική τους βούληση, έστ' και καθοδηγούμενη από τα Μ.Μ.Ε.

Είχαμε στο προηγούμενο φύλλο της "Ε" γράψει για τα εκλογικά σχέδια του Κ. Σημίτη, που τελικά δεν του βγήκαν, και για τις δυσκολίες ακόμη και επιβίωσης της παραδοσιακής Δεξιάς και του Κ. Καραμανλή. Σε γενικές γραμμές το σκηνικό παραμένει το ίδιο:

Σε αμηχανία ο Σημίτης

Ο Κ. Σημίτης αγωνιά για τις εκλογές, γνωρίζοντας ότι, αν τις χάσει, τελειώσει και ο πολιτικός του ρόλος, αφού θα ανοίξουν οι ασκοί του Αιόλου και, για λίγο, πολλά θα λεχθούν με το όνομά τους, Εξακολουθεί να βρίσκεται σε αμηχανία. Η παροχολογία του Αυγούστου και η δραστηριοποίηση της κυβέρνησης στους σεισμούς του
(συνέχεια 6η σελ. 2)

Η ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΚΟΜΗ ΤΑΛΑΙΠΩΡΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το Χρηματιστήριο εξακολουθεί να απασχολεί το πανελλήνιο. Η αίγλη του, βέβαια, μειώθηκε μετά τις "διορθωτικές" παρεμβάσεις του Φθινοπώρου, που έφεραν στα συγκαλά τους τους παραλοισμένους λαϊκούς "επενδυτές"! Και εξελίσσεται όχι μόνο ως δίχτυ, μηχανή αφαίμαξης των οικονομιών των πολλών, αλλά και ως μοχλός πολιτικής εκμετάλλευσης των αφελών. Όμως άρχισε, ήδη, να μετατρέπεται σε μπουρμερανγκ για τον Κ. Σημίτη. Θεία Δίκη ... Στην πραγματική σημασία του και τις επιπτώσεις της κατάχρησής του αναφέρεται στις σελ. 6-7 το άρθρο του Σήφη Στενού στο "ΑΡΔΗΝ", αρ. τεύχους 22 (Οκτώβριος '99), και το άρθρο του Νίκου Λεοντόπουλου στην "ΑΘΗΝΑΪΚΗ" που ακολουθεί.

Το ΑΣΚΕ συμμετέχει στις εκλογές

Η ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ και η συμμετοχή της (και μέσω ΕΟΚ) στις γενικότερες διαδικασίες της παγκοσμιοποίησης χειροτερεύει διαρκώς τη θέση και της χώρας και της μεγάλης πλειονότητας των πολιτών της. Η ανεργία και η υποαπασχόληση έχουν χτυπήσει πλέον την πόρτα των περισσότερων οικογενειών (κυρίως για τους νέους), η υπεραπασχόληση για ένα μεγάλο μέρος είναι αναγκαία για την εξασφάλιση ενός ανεκτού ορίου ζωής, οι κοινωνικές ανισότητες και η περιθωριοποίηση έχουν πάρει πρωτοφανείς διαστάσεις (που στην Ελλάδα αμβλύνονται χάρη στην
(συνέχεια 6η σελ. 11)

Πολιτικό αλαλούμ !

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Σεπτέμβρη δε λειτουργούν πλέον. Η επίσκεψη Κλίντον αντί κέρδη άφησε ζημιές. Η συμφωνία του Ελσίνκι, παρά τις "θριαμβολογίες" και τον καταγισμό των Μ.Μ.Ε. άφησε και στους πιο ανυποψίαστους μια πικρή γεύση και τα επακόλουθα στο Αιγαίο (επίταση των παραβάσεων και παραβιάσεων) και στο Κυπριακό (ο ... Πανταγιάς μας προετοιμάζει για τη λύση που προτείνουν οι Τούρκοι!) προκαλούν και στους πιο αδιάφορους σοβαρές ανησυχίες.

Και η αλλαγή γραμμής του Καραμανλή για Στεφανόπουλο δημιούργησε στο Σημίτη νέα προβλήματα, πέρα από την απογοητευτική εικόνα που παρουσίασε, όταν δε μπόρεσε να αντιδράσει ψύχραιμα στον αιφνιδιασμό. Μέχρι τώρα κατηγορούσε τον Καραμανλή ότι, επιδιώκοντας εκλογές το Μάρτη, δημιουργούσε προβλήματα στην πορεία της χώρας. Τώρα πώς να τις προκηρύξει ο ίδιος;

Το κύριο, όμως, πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ και ειδικά του Σημίτη είναι πώς θα κερδίσει τις εκλογές. Τον βοηθούν οι πάντες. Τον στηρίζουν Αμερική και Ευρώπη, αφού, έχοντας ακόμη τον τίτλο του σοσιαλιστικού, ελαχιστοποιεί τις αντιδράσεις στην ακραϊφώς δεξιά πολιτική, για την εφαρμογή της οποίας ακριβώς και τον διόρισαν. Τον στηρίζαν όλα, σχεδόν, τα Μ.Μ.Ε., μια που τα συμφέροντα που αυτά εκπροσωπούν, ξένα και εντόπια, τα εξυπηρετεί πλήρως. Τον υποστηρίζουν πολιτικές δυνάμεις από όλο, σχεδόν, το πολιτικό φάσμα και μάλιστα ετοιμάζονται να προσχωρήσουν σ' αυτόν όλοι οι καιροσκόποι της πολιτικής, που τα Μ.Μ.Ε. τους έκαναν "ονόματα". Και παρ' όλα αυτά υστερεί 2-3 μονάδες πανελλαδικά της Ν.Δ.! Είναι πράγματι αξιοπερίεργο και ίσως ενδεικτικό κάποιας αντίστασης. Και η ένταξή μας στην ΟΝΕ δε φαίνεται να ξεγελάει,

τον κόσμο και υπάρχει φόβος να γυρίσει σε μπούμεραγκ, όπως και το μεγάλο κόλπο του χρηματιστηρίου...

Στην κόψη του ξυραφιού ο Καραμανλής

Η Ν.Δ. του Καραμανλή προηγείται, αυτό τον καιρό κατά 2-3 μονάδες του σημαντικού ΠΑΣΟΚ, Γνωρίζουν όμως κι αυτοί πολύ καλά ότι αυτό δε λέει σχεδόν τίποτα. Πρώτον, γιατί η στήριξη της Ν.Δ. γίνεται από αντίδραση προς την απερίγραπτη πολιτική του ΠΑΣΟΚ και δεύτερον, γιατί ανά πάσα στιγμή μπορεί αυτό να αλλάξει με τη θηριώδη προπαγάνδα που θα εξαπολυθεί τις παραμονές των εκλογών.

Ο Κ. Καραμανλής, πολύ λίγος φυσικά για αρχηγός, πίστευε πως το ΠΑΣΟΚ θα έπεφτε μόνο του σαν ώριμο, σαπισμένο φρούτο, υποτιμώντας την ισχύ των Μ.Μ.Ε. και, σχεδόν, στήριξε τις κυβερνητικές επιλογές, ώστε να γίνει αρεστός στους πάτρωνες της κυβέρνησης, από τους οποίους περιμένει και αυτός την εντολή. Αργότερα άρχισε τις επιθέσεις, όταν ισχυροποιήθηκε στο κόμμα του, και κέρδισε τις Δημοτικές και τις ευρωεκλογές. Δεν είναι όμως το ίδιο και οι εθνικές εκλογές. Εδώ παίζονται πολλά, θα βοηθήσουν να κερδίσει αυτόν που θα μπορεί πιο εύκολα να περάσει τις πολιτικές των ΗΠΑ και της ΕΟΚ και αυτός δεν είναι η Ν.Δ. Είναι, βέβαια τόσο απροκάλυπτα δεξιά η πολιτική του ΠΑΣΟΚ, ώστε βάσιμα να ελπίζει σε λαϊκές αντιδράσεις, όμως πώς να πείσει πως η Ν.Δ. είναι το φιλολαϊκό κόμμα; Ξεκίνησε εκστρατεία κατά των βαρόνων των Μ.Μ.Ε. και κατά της διαφθοράς, αλλά γρήγορα κατάλαβε το αδιέξοδο στο οποίο οδηγούνταν. Τώρα απλώς ελπίζει πως ο Μητσοτάκης για χάρη της Ντόρας (που δε μπορεί να έχει μέλλον στο ... ΠΑΣΟΚ) δε θα του

βάλει τρικλοποδιές και πως, όσο δεν είναι έτοιμοι για εντελώς νέο πολιτικό σκηνικό, δε μπορούν να αφήσουν τη Ν.Δ. να χάσει και αυτές τις εκλογές, γιατί τότε κινδυνεύουν με διάλυση.

Αυτά όμως είναι απλώς ελπίδες, εκτός και συνεχισθεί η αντίδραση στην πολιτική του ΠΑΣΟΚ σε βαθμό που να μειώσει αισθητά το προσδοκώμενο από το ΠΑΣΟΚ ποσοστό.

Οι άλλοι

Τα άλλα 3 κόμματα της Βουλής ετοιμάζονται κυρίως να καρπωθούν την αντίδραση προς το ΠΑΣΟΚ και ενδεχομένως να κερδίσουν πολύ σοβαρή κοινοβουλευτική ενδυνάμωση, αν, κρίνοντας το ΠΑΣΟΚ ότι χάνει τις εκλογές, καθιερώσει αναλογικότερο εκλογικό σύστημα, ώστε να αποκλείσει το σχηματισμό αυτοδύναμης, μονοκομματικής κυβέρνησης. Αυτό, όμως, θα ήταν ομολογία ήττας και πολύ δύσκολα θα έφτανε το ΠΑΣΟΚ σε κάτι τέτοιο. Σε μια τέτοια περίπτωση κύρια ωφελημένο θα ήταν το ΔΗΚΚΙ, γι αυτό και ο Τσοβόλας μίλησε για ενδεχόμενη κυβερνητική συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ ... υπό όρους!

Το ΚΚΕ τέλος θα έχει κάποια οφέλη σε σχέση με το 1996, λόγω της θορυβώδους αντίδρασης στους νατοϊκούς βομβαρδισμούς, ενώ ο ΣΥΝ κινδυνεύει με συντριβή και διάλυση, ιδίως αν κάποια στελέχη του, οι "εκσυγχρονιστές", τολμήσουν το μεγάλο, καιροσκοπικό άλμα τους, που όμως το κάνουν δύσκολο οι Κοντογιαννόπουλος και Ανδρουλάκης (!).

Γενικά δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα σοβαρό από τις επικείμενες εκλογές, εκτός και αν επαληθευθούν κάποιες ενδείξεις για θετικότερη απομάκρυνση πολλών από το στημένο, σημερινό πολιτικό σκηνικό, κάτι που θα αποτελέσει

αφετηρία για γενικότερες προοδευτικές εξελίξεις. Σε κάτι τέτοιο ελπίζουμε και εμείς, που θα δώσουμε τον εκλογικό αγώνα του ΑΣΚΕ, προσπαθώντας να φέρουμε μια τέτοια προοπτική πιο κοντά στην πραγματοποίησή της.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Δημιούργησε πάλι αίσθηση ο αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος με την τελευταία δήλωσή του για "τα αιματοβαμμένα χέρια" του Κλίντον και την απάντησή του "ας μην κάνετε τους βομβαρδισμούς" στις παρατηρήσεις του απερίγραπτου Μπερνς.

Δε φαίνεται να ήταν ενέργεια απλού εντυπωσιασμού αυτή η κλιμάκωση. Είναι αρκετά έξυπνος για να αντιλαμβάνεται τη σημασία μιας τέτοιας ενέργειας. Πράγματι συμβάλλει στην ενίσχυση του αντιαμερικανισμού, όπως παραπονέθηκε ο Μπερνς, και επομένως, ούτως ή άλλως, λειτουργεί θετικά για κάθε αγώνα περιορισμού της απροσημάτιστης, τουλάχιστο, εξάρτησης.

Βέβαια, τέτοιες θέσεις είναι σύμφωνες με τις βαθύτερες επιθυμίες του Ελληνικού και όλων των Ορθοδόξων λαών και πιθανόν να λέγονται ακριβώς για να ικανοποιήσουν αυτές τις ανάγκες και να αυξηθεί το κύρος του ενόψει των ευρύτερων σχεδίων του. Όπως όμως κι αν έχει, λειτουργούν θετικά για τα συμφέροντα της χώρας.

- Θα χαϊρόμαστε (και θα ευχόμαστε), αν οι διάφοροι Μπερνς άρχιζαν να μετανιώνουν για τη χαρά που εξεδήλωσαν όταν (και με τη δική τους βοήθεια) εξελέγη στο ύπατο εκκλησιαστικό αξίωμα, παρόλες τις γνωστές επιφυλάξεις μας για το ρόλο του, μια που έχουμε πρόσφατα πολιτικά ανάλογα.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

30/12/99

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

«Η Ελλάδα είναι άτυχη....»;

«Η ΕΛΛΑΔΑ είναι άτυχη στην επιλογή των ηγετών της. Και είναι κρίμα», δηλώνει ο φιλέλληνας ιδρυτής του "Ινστιτούτου της Αθήνας" στο νησί Τόνγκα στο μακρινό ειρηνικό ωκεανό ("Εψιλον" 25/12/99)!

ΕΙΝΑΙ ΚΡΙΜΑ, πράγματι. Όμως είναι θέμα... τύχης αυτή η επιλογή;

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ, φυσικά είναι αρνητική. Οι ηγέτες της χώρας μας επιλέγονται με πολλή προσοχή και τίποτε δεν αφήνεται στην τύχη. Και αυτό θα ήταν, βέβαια, πολύ καλό αν την επιλογή αυτή την έκαναν οι Έλληνες πολίτες, έστω και με αστοχίες αλλά μαθαίνοντας ταυτόχρονα με τη μέθοδο της δοκιμής και του λάθους.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ, όμως, άλλοι επιλέγουν για μας! Και αν είναι έτσι (τουλάχιστον τις περισσότερες φορές), η επιλογή δε θα γίνεται με στόχο τη δική μας ωφέλεια αλλά τα οφέλη αυτών των άλλων και ούτε με κριτήριο τις απαιτούμενες ικανότητες και ήθος αλλά τη θέλησή τους (εκούσια ή... εκβιαστική) να τους υπηρετήσουν.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ το κύριο πολιτικό πρόβλημα της χώρας μας και επιτείνεται μάλιστα, αν οι ηγεσίες και στους άλλους θεσμούς επιλέγονται με τον ίδιο τρόπο, ενώ νομίζουμε ότι εμείς τους εκλέγουμε ή ότι επιλέγονται με βάση τα κριτήρια και τις διαδικασίες που προβλέπονται από τις σχετικές διατάξεις.

ΚΑΙ ΕΔΩ ανακύπτει ένα δεύτερο ερώτημα: Γιατί μετά από τόσα παθήματα οι περισσότεροι δεν το συνειδητοποιούν και εξακολουθούν να θεωρούν σαν αυτονόητο ότι όλοι οι αξιωματούχοι δεν μπορεί παρά να θέλουν το καλό μας;

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ είναι, ότι ευθύνεται η πολιτικοκοινωνική αδράνεια και η βολική εθελούφλωση μπροστά στο υπαρκτό φαινόμενο, που η αποδοχή του όμως θα συνεπαγόταν σοβαρή αντίδραση, κόπους και "κινδύνους".

ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ και πιο σημαντική είναι πως αυτοί που τους επιλέγουν γνωρίζουν ότι η αποκάλυψή τους θα δημιουργούσε κινδύνους πραγματικούς για τους ίδιους. Έτσι, αφού για την ώρα οι εκλογές είναι μια δυσάρεστη αλλά αναγκαία νομιμοποιητική συνθήκη για τις επιλογές τους, φροντίζουν να στήνουν όσο πιο αποτελεσματικό σκηνικό παραπλάνησης και με βασικό εργαλείο τους μηχανισμούς διαμόρφωσης γνώμης μέχρι τώρα, ως ένα βαθμό, το καταφέρνουν.

ΚΑΜΙΑ ΦΟΡΑ, όμως αναγκάζονται να το παρατραβήξουν. Και τότε κινδυνεύουν μέχρι και να τα χάσουν όλα, εφόσον και οι γενικότερες συνθήκες δεν τους ευνοούν.

ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΟ υπάρχει πιθανότητα να γίνει τώρα. Γιατί ποιος τελικά, δεν εκπλήσσεται όταν ακούει π.χ. τον ακραίο (ειλικρινή όμως!) νεοφιλελεύθερο Μάνο να διακηρύσσει ότι βρίσκεται πιο κοντά στο ΠΑΣΟΚ παρά στη Ν.Δ.; Και το σκηνικό θέλει ακόμη το ΠΑΣΟΚ σοσιαλιστικό"...

Του Σήφη Στενού
μέλος της Ε.Ε. του Αγωνιστικού
Σοσιαλιστικού κόμματος
Ελλάδας ΑΣΚΕ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η επέλαση της Νέας Δεξιάς

Του Σήφη Στενού*

ΝΟΜΙΖΕΙ κανείς πως βλέπει εφιάλτες. Ακόμη και αυτοί που διέβλεψαν νωρίς που θα οδηγείτο το ΠΑΣΟΚ, ακόμη και όσοι εξ αρχής προείκαζαν το είδος του "εκουγχρονισμού" δε θα μπορούσαν να φαντασθούν αυτά που γίνονται σήμερα.

Η ΛΑΙΛΑΠΑ που επέρχεται με την είσοδό μας στην ΟΝΕ διαφημίζεται ως η "Νέα Μεγάλη ιδέα" ως πανάκεια και κατάκτηση του χιλιαστικού παραδείσου.

Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ του Κυπριακού στα χέρια της Ολυμπραίτ και ο διάλογος εφ' όλης της ύλης και για τις "συνοριακές διαφορές" με την ευγενι-

κή γείτονα ονομάζεται μετριοφρόνως... εθνική επιτυχία και ο κήρυκας του κ. Ρόζεμπεργκ μας επεξηγεί ότι "οι συνοριακές διαφορές" και η επίλυσή τους αφορούν μόνο στη γείτονα και όχι σ' εμάς!!

ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ για αθέμιτη χρήση των θεσμών κατέληξαν στη διακήρυξη του ΠΑΣΟΚ ότι "ψήφος υπέρ του κ. Στεφανόπουλου σημαίνει... ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση", και μάλιστα χωρίς κάποια αντίδραση από το σεβαστό, μέχρι τώρα Πρόεδρο της Δημοκρατίας...

Η ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ και το ήθος εκφράστηκαν με την "παρανόηση" του "καθαρού" ως... φυλετικά αποκαθαρμένου και ο αγώνας κατά της διαφθοράς στην προτροπή να καταφεύγουν στον εισαγγελέα όσοι διαθέτουν... στοιχεία(!) λες και η διαφθορά δεν είναι κυρίως πολιτικό ζήτημα.

ΚΑΙ Η "ΑΠΕΧΘΕΙΑ" ΤΟΥΣ για το λαϊκισμό και τον υπολογισμό του πολιτικού κόστους έγινε τώρα κατακλυσμιαία παροχολογία, με το κυνικό "οι πολλοί ψηφίζουν με βάση τις τσέπες τους εκείνη τη στιγμή και όχι με βάση τα εθνικά θέματα". Έτσι θα κερδίσουν, πιστεύουν, τις εκλογές με τη συνδρομή και του προπαγανδιστικού μηχανισμού και των πάσης φύσεως ενεργειών των ΗΠΑ και της Δυτ. Ευρώπης.

ΟΛΑ, ΛΟΙΠΟΝ στρέφονται κατά της... άτυχης Ν.Δ., που ουσιαστικά δεν έχει πια ρόλο και λόγο ύπαρξης, αφού την πολιτική της άλλοι την υλοποιούν ευκολότερα.

ΚΑΙ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ να χαιρόμαστε, όσοι τουλάχιστον δεν λησμονούμε τους προηγούμενους ολετήρες της Ελλάδας και όσοι ανατριχιάζουν στο ενδεχόμενο προειδοποίησης του... Μητσοτάκη.

ΑΝ ΟΜΩΣ αναλογιστούμε ποιοι, πώς και γιατί ενισχύουν το ΠΑΣΟΚ και το... εμπλουτίζουν και με τους από εδώ και από κει Κοντογιαννόπουλους, ο βαθμός της χαράς δεν θα ήταν μεγαλύτερος από αυτόν της θλίψης και αγανάκτησης για τον επίδοξο νικητή και ίσως, επιτέλους, απομακρυνθούμε και από τους δύο...

*Μέλος της Ε.Ε. του Αγωνιστικού
Σοσιαλιστικού Κόμματος
Ελλάδας-Α.Σ.Κ.Ε.

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ — ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

27/12/99

Απέμεινε καμιά δικαιολογία στο ΠΑΣΟΚ;

Αποκρουστική σε μας η Ν.Δ., η «παράταξη» της, η ιστορία της Υποτέλεια, εθνική μειοδοσία, θία, εξορίες και φυλακές, «ανύπτωξη» που ταιμεντοποίησε την Αθήνα. «Αλλάξε μαλλί» το 1974, δεν άλλαξε «χούγια». Ο ίδιος ρόλος με ευφυέστερο τρόπο. Η σημερινή ηγεσία της παράταξης, συμβολική. Όλα ίδια. Μόνον που η δοτή ηγεσία ασκείται κληρονομικά σε πλήρη σύγχυση και απόγνωση, γιατί άλλοι υλοποιούν το πρόγραμμά της και, μάλιστα, πιο αποτελεσματικά.

Του ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΥ μέλους της Ε.Ε. του Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας (ΑΣΚΕ)

Οδηγηθήκαμε σε ιστορικές συγκρίσεις, βλέποντας τον κ. Σημίτη να επιστρέφει περριχαρής μετά το μειοδοτικό του κατόρθωμα στο Ελαίνκι. Όπως ακριβώς ο θείος του ανιψιού είχε δηλώσει το 1959 ότι είναι η «ευτυχέστερη μέρα της ζωής» του η μέρα που υπέγραψε τις συμφωνίες της Ζυρίχης, που οδήγησαν στον Αττίλα το 1974. Όπως ακριβώς περριχαρής ο θείος μάς οδήγησε στην «πολιτισμένη» ΕΟΚ και έβαλε τη χώρα μας σε τροχιά διάλυσης.

Και αυτοί που για να τους πολεμήσει ιδρύθηκε το ΠΑΣΟΚ; Οι ξένοι αφέντες, σχεδόν όλοι, στηρίζουν ΠΑΣΟΚ. Η εμπορομεσική ελληνική αστική τάξη, προφανώς, επίσης. Τα κανάλια των μεγαλοεργολάβων, το ένα μετά το άλλο, ευθυγραμμίστηκαν με τον κ. Ρέππα. Οι πολιτικοί της Δεξιάς, ο ένας μετά τον άλλο, εκδηλώνουν την υποστήριξή τους προς το ΠΑΣΟΚ. Και όσοι παραμένουν στη Ν.Δ. (Μητσοτάκης) και όσοι «δεν πολιτεύονται» (Σουφλιάς, Ράλλης, Ανδριανόπουλος) και όσοι έκαναν άλλο κόμμα (Μάνος) και όσοι δηλώνουν ειλικρινώς ΠΑΣΟΚ (Κοντογιαννόπουλος, ο απεχθής, Ματζαπετάκης).

Γιατί αυτό το θαύμα; Απλούστατα, γιατί το ΠΑΣΟΚ κάνει ό,τι θα έκανε και η Ν.Δ. και, επιπλέον, μειώνει τις αντιδράσεις. Σκεφτείτε, αν η επάρατος Δεξιά υπέγραφε τους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας ή το Ελαίνκι! Σκεφτείτε να οδηγούσε η Ν.Δ. τη χώρα στην ΟΝΕ ή να εκμαύλιζε το λαό με το Χρηματιστήριο! Η Ν.Δ. ανατράπηκε, γιατί πήγε να ιδιωτικοποιήσει τον ΟΤΕ. Το ΠΑΣΟΚ έχει βάλει στη σειρά για ξεπούλημα όλους τους δημόσιους οργανισμούς, μέχρι και την ΕΑΒ! Ο Κοντογιαννόπουλος εκπαραθυρώθηκε, όταν επεχειρήσε τη «μεταρρύθμισή» του κ. Αρσένη! Γι' αυτό τόσο «μικροί» άνθρωποι παραμένουν τόσα χρόνια στην κυβερνητική εξουσία.

Και εσείς του ΠΑΣΟΚ, όσοι δεν πουλήσατε την ψυχή σας στα απόμικα οφέλη της εξουσίας; Τι άλλο θέλετε να δείτε, για να αντιληφθείτε ότι το ΠΑΣΟΚ είναι σήμερα η Δεξιά;

Όσο για τα ψελλίσματα περί ρεαλισμού και παντοδυναμίας των αντιπάλων, μάλλον διαψεύδονται μετά την παταγώδη αποτυχία του Σιάτλ. Αποτυχία που οφείλεται και στα κινήματα που αντιστέκονται στη βαρβαρότητα και τον παραλογισμό της αμερικανικής παγκοσμιοποίησης και στις αξεπέραστες αντιθέσεις των εντός της αιθούσης του Σιάτλ. Η ανθρωπότητα έχει σήμερα περισσότερο από ποτέ ανάγκη από τα οράματα της Αριστεράς, αλλιώς οδηγείται σε οικονομική, πολιτιστική και οικολογική καταστροφή. Ο καθένας ας επιλέξει σε ποιο στρατόπεδο ανήκει.

Η ιλαροτραγωδία της Σοφοκλέους έχει και ένα θετικό, πιθανόν, παρεπόμενο. Οδηγεί και όσους ήδη έπαθαν και όσους ετοιμάζονται να δοκιμάσουν στο να ενδιαφερθούν, επιτέλους, κάπως πιο σοβαρά για τα κοινωνικοοικονομικά δρώμενα του τόπου μας, αλλά και ευρύτερα. Ήδη, πολλοί άρχισαν να αντιμετωπίζουν με σκεπτικισμό, τουλάχιστον, τις βεβαιότητες περί της αναγκαιότητας της παγκοσμιοποίησης (αναγκαϊότητας με τη διπλή σημασία της, αυτήν της "θετικής" πορείας και αυτήν του νομοτελειώδους χαρακτήρα της που αφειδώς τους προσέφεραν

κών χωρών και ο Ντελέρ χαρακτήρισε τις κοινωνίες τους ως "απείραντο καζίνο". Πρόσφατα, κατέπληξε το σύμπαν ο Κρίνγκερ, όταν επιτέθηκε με σφοδρότητα κατά του μοντέλου της παγκοσμιοποίησης και το Δ.Ν.Τ. που ξεσπάθωσε υπέρ της ικανοποίησης των αναγκών ... των φτωχών !!! Η Γαλλία, αφού, για την ώρα, ματαίωσε την προώθηση της ανατριχιαστικής "Πολυμερούς Συμφωνίας για τις Επενδύσεις", τώρα στρέφεται κατά του "Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου", προπομπού της παγκοσμιοποίησης. Και η "Εκθεση" του ΟΗΕ (!) "για την ανθρώπινη ανάπτυξη" του περασμένου Ιουλίου

κησης του χρηματιστηριακού κεφαλαίου και της προσπάθειας σωρώματος κάθε υπαρκτού ή δυνητικού εμποδίου, δεν είναι παρά η πορεία προς την απώτατη "λογική" του καπιταλιστικού "συστήματος" (που, φυσικά, δεν είναι σύστημα, αφού δεν ορίζεται από κάποιες λογικές, ανθρώπινες αρχές): την τερατώδη γιγάντωση του κέρδους, του γυμνού κέρδους μέσω της κερδοσκοπίας (και όχι της παραγωγής) και τη μεγιστοποίηση του τελικού στόχου, της κυριαρχικής δύναμης, δηλ. την παράδοση στα πάθη της απληστίας και της κυριαρχίας.

Σήμερα επιβεβαιώνεται η παλιότερη επισήμανση ότι το σύστημα αυτό, στα επί μέρους είναι ορθολογιστικό, ενώ στα γενικά, στο σύνολο, όλο και πιο παράλογο, ωθώντας τον άνθρωπο που απελευθέρωσε από πλείστα δεινά, στα πιο καταστροφικά κανάλια, ώστε να κυριαρχεί πληρέστερα πάνω του. Λειτουργεί όπως ο μεθυσμένος ή ο τρελός. Διαθέτει τακτικές, ενώ στερείται παντελώς στρατηγικής.

Η πορεία του παραλογισμού

Τα γνωρίσματα αυτά τα είχε από τη γέννησή του, όμως τα αντίρροπα αριστερά, σοσιαλιστικά κινήματα που ανεφύσαν (η πραγματικά λογικά, ανθρώπινη αντίδραση, παρά τις ατέλειες της όποιας λογικής...) οδήγησαν στην τιθάσευσή τους (παρά τον αντίρροπο σ' αυτά μοντερνισμό του ατομισμού και της αυτονομίας στην τέχνη και, εν μέρει, στη διανόηση): κρατικός παρεμβατισμός του Κέυνς, New Deal του Ρούσβελτ, κράτος πρόνοιας στη μεταπολεμική Ευρώπη. Ο σοσιαλδημοκράτης Κάρλο Σμιντ έλεγε στα 1949: "Το μέλλον της Ευρώπης εξαρτάται από τους Γερμανούς εργάτες. Αν στραφούν προς τον κομμουνισμό, ας κάνουν όσες Ατλαντικές Συμμαχίες θέλετε. Ο Στάλιν δε θα χρειασθεί ούτε ένα τανκ για να μπολσεβικοποιήσει τα πάντα", απειλή που οδήγησε ευθέως στο κράτος πρόνοιας...

Η διάσπαση όμως (1919) των κινημάτων αυτών και η βαθμιαία ενδοτικότητα του ενός σκέλους, η στρεβλή πορεία του άλλου και η τελική πτώση, η διάλυση του Σοβιετικού μπλοκ, έφεραν πάλι την

οι διάφοροι κομσάριοι του συστήματος, ιδιαίτερα οι τέως αριστεροί, οι θλιβεροί.

Τα τελευταία όντως χρόνια και ιδιαίτερα μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, η εξύμνηση των αρετών της ελεύθερης αγοράς (και μάλιστα σε παγκόσμιο επίπεδο) και της συνακόλουθης συρρίκνωσης του εθνικού κράτους και η δυσφήμιση κάθε αντίθετης, αριστερής, σοσιαλιστικής φωνής (είτε με την ειρωνεία του παρωχημένου και ουτοπικού είτε με τον χαρακτηρισμό του εθνικιστικού ή ακόμη και του φασιστικού) δημιούργησαν τόσο και τέτοια σύγχυση που και οι πιο συγκρατημένα αντίθετοι στον ολοφάνερο παραλογισμό του εξυμνούμενου μοντέλου αναγκάζονται να σιωπούν.

Αντίδραση στον παραλογισμό

Δυστυχώς όμως για τις εν αμχανία ήδη και εν αιδήμονι σιγή οσονούπω, "εκουγχρονιστικές" γραφίδες από διάφορους χώρους, το κλίμα τώρα φαίνεται να αλλάζει ... άρδην. Πολλές φωνές υψώνονται για να αμφισβητήσουν μέχρι και να εξορκίσουν την παγκοσμιοποίηση του εξυμνούμενου μέχρι τώρα τύπου και μάλιστα από πηγές που δύσκολα θα τις χαρακτήριζε κάποιος αριστερές, γνώσια προοδευτικές. Παλιότερα, ήδη, ο Μπερλάν αποκάλυψε "ανίθικη επλογία" αυτή την πορεία των δυτι-

(που πέρασε, σχεδόν, απαρατήρητη) αναφέρει, ανάμεσα σε πολλά άλλα δυσοίωνα, "... εάν ο πλανήτης δεν απορρίψει τους σημερινούς **παράλογους** κινδύνους, εξωθείται ολοταχώς σε οικονομική, κοινωνική και οικολογική καταστροφή" και "... επέρχεται η στιγμή που νέα κοινωνικά κινήματα θ' αμφισβητήσουν την πορεία της κοινωνίας προς την κόλαση και προς το τίποτα, για να προσδώσουν το δικό τους δυναμισμό".

Και στα καθ' ημάς, άλλωστε, πυκνώνουν πλέον οι αντίστοιχες φωνές. Κι αν, σύμφωνα με την παραπάνω λογική, δε χρειάζεται να αναφερθούν π.χ. οι όλο και πιο οξείες απάσεις του Κ.Βεργόπουλου κατά της πορείας αυτής, ας αναφερθεί κάτι από τις στίλες της "Καθημερινής": "Αυτός ο παγκοσμιοποιημένος κόσμος του κέρδους θα βουλιάξει μέσα στις πόλεις που κτίζει, στα **χρηματιστήρια** που σπίνει, στα τρόφιμα με διοξίνες και καρκινογόνες ουσίες, στα πυρηνικά της 'ατυχήματα', στην ανεργία που φέρνει, στα ναρκωτικά που εμπορεύεται, στο έγκλημα που προκαλεί, στην παρανομία και την αυθαιρεσία. Γιατί δε μπορεί να ζήσει χωρίς αυτά" (Α. Καρκαγιάννης).

Φαίνεται, λοιπόν, ότι επανέρχεται και διευρύνεται η συνειδητοποίηση του ότι αυτή η ξέφρενη, αποκαλινοποιημένη πορεία της παγκοσμιοποίησης, δηλ. της κυριάρ-

ΤΟΥ ΣΗΦΗ ΣΤΕΝΟΥ*

Ακόμη και κόμμα του χρηματιστηρίου σχηματίστηκε άτυπα, ώστε να στηρίζει (ακόμη και με την αυτολιτάντητά του!) το τωρινό καθεστώς, της αποδοχής της παγκοσμιοποίησης και της... ΟΝΕ, που νομίζει ότι του εξασφαλίζει τη σταθερότητα της κερδοφορίας (!)

ιοχαλίνωση. Ολομέτωπη επίθεση, σε ό,τι αποτέλεσε λαϊκή κατάσταση, στο μίνιμυμ εξασφάλισης θρωπίνης ζωής, και σε όποιο ε-ιδίο, τοπικό ή διεθνές, που εξισμού, έστω και προσχηματικά, ιτα υπεράσπιζαν. Εννοείται, φυσικά, ότι, ενώ οι άνθρωποι θα ω-ύνται σε κανάλια περιθωρίου ή ι αυτοκαταστροφικά και οι ε-λικές οντότητες θα πολυβολού-σι, μεταφορικά ή κυριολεκτικά που μετύκουν να ισοπεδηθούν γκάθετες ηγεσίες, όπως Σα-άμ ή Μιλόσεβιτς), η παγκοσμιο-όηση αυτή της κερδοσκοπίας ι της κυριαρχίας απαιτεί ως ε-υπακούμενο την ύπαρξη ενός οναδικού κράτους-χωροφύλα-ι της κυριαρχίας, παντοδύνα-ου, με ανάλογες ορθολογιστικές ικτικές και τυφλή, παράλογη γε-ική προοπτική. Με όσο, μάλιστα, ιο ευτελείς ηγεσίες και ακόμη υτελέστερους υπηρέτες του α-ά τον κόσμο, όπου πετυχαίνει να ους επιβάλει ... Παγκοσμιοποί-ση, λοιπόν, ίσον αμερικανοποί-ση!

Και αν στην Μητρόπολη (και τους δορυφόρους της, που υελπιστούν ότι σε μια τέτοια πο-εία θα είναι απαραίτητοι...) εί-αι δυνατόν, για την ώρα, λόγω του λέγγου του παγκόσμιου πλού-ου, να παρέχονται ψήφουλα στους αούς τους, για να μην υπάρξει κρηξη από την απότομη μεταβο-ή, και άρα να επιτρέψουν και κά-ιοια κέρδη στις **χρηματοπιστω-ιές** επενδύσεις τους (I), που ε-ασφαλίζουν και λιτότητα (I) και ο αποτελεσματικό έλεγχο, τι θα ίνεται στην περιφέρεια, όπως πη χώρα μας - προτεκτοράτο, ό-του όλα τα αρνητικά αυτής της ιορείας θα εμφανίζονται σε με-εθυμένες εκδόσεις;

Η τραγωδία ... της Σοφοκλέους

Στο φαινόμενο της Σοφοκλέους αποτυπώνονται σωρευτικά και α-νάγλυφα οι επιπτώσεις αυτού του κύματος του παραλόγου που έ-κει κατακλύσει τον κόσμο.

Η λειτουργία του Ελληνικού χρηματοπιστηρίου άρχισε (όπως και στις άλλες χώρες) ως τόπος και τρόπος κατεύθυνσης των ιδιω-ικών αποταμιεύσεων σε παραγω-γικές επιχειρήσεις απ' ευθείας και όχι μέσω των τραπεζών, με

προσδοκία κέρδους από το μέρι-σμα επί του κέρδους των επιχει-ρήσεων αυτών και στην αρχή, μά-λιστα, η διαδικασία αυτή χαρακτη-ρίστηκε ως ... λαϊκός καπιταλ-ισμός! Γρήγορα όμως, ως προσαρ-μογή στη "λογική" του συστήμα-τος, πήρε τη μορφή της επιδίω-ξης κέρδους γυμνού, που θα ο-φείλεται στην πύκνωση των νέων "επενδυτών" που θα ανέβαζαν τις τιμές των ίδιων μετοχών, ανεξάρ-τητα του τι αντιπροσώπευαν. Κλα-σική "πυραμίδα" ή "αεροπλανάκι".

Σήμερα, σ' όλο σχεδόν τον κό-σμο και ιδιαίτερα στη δική μας κοινωνία, λόγω ιστορικών χαρα-κτηριστικών, κανένας άνθρωπος

δε δέκε-ται να ουμιβα-σθεί με την ό-ποια αρ-νητική "μοίρα" του (και, φυσικά, καλά κά-νει!). Δεν υ π ά ρ -χουν πλέ-ον "κατα-πραϋντι-κές της απογοή-τευσης ή και της οργής του αδικιμένου αν-θρώπου θεωρίες-πίστεις" ή, του-λάχιστο, δεν είναι αποτελεσματι-κές και οι τεχνολογικές εξελί-ξεις της πληροφορίας επιτείνουν την τάση υπέρβασης της δοσι-μένης δυσμενούς θέσης και επο-μένως αμφισβήτησης του συστή-ματος που την δημιουργεί. Η α-πειλή είναι πασιφανής. Πρέπει, λοιπόν, η τάση αυτή να διοχετευ-θεί σε κατάλληλα κανάλια, ώστε όχι μόνο να εξουδετερωθεί, αλλά να τύχει και της όποιας εκμετάλ-λευσης!

Στη χώρα μας το έδαφος ή-ταν πολύ πρόσφορο για κάτι τέ-τοιο. Είχε προηγηθεί η εξύμνηση του ατομισμού, είχε κλεισθεί κάθε ιδέα συνεργασίας για επί-τευξη ανθρώπινων στόχων, είχε σχεδόν θεσμοθετηθεί η διαφθο-ρά, ώστε να λησμονηθεί η προδο-σία και εγκατάλειψη των στόχων του τελευταίου λαϊκού κινήματος (το περίφημο "μπορούν τα στελέ-

χη να επιτρέπουν στον εαυτό τους ένα...δωράκι, όχι όμως και..." του Α. Παπανδρέου εκεί σίόκευε) και είχε ήδη ασκηθεί ο Έλληνας στα ποικιλώνυμα λαχεί-α, λοταρίες και καζίνα. Πώς να μη στραφεί, σχεδόν φυσιολογικά, στην με κάθε τρόπο πριμοδοτη-μένη πορεία προς την Σοφοκλέ-ους! Όλο το λευκό, γκρίζο ή μαύ-ρο χρήμα και το από πωλήσεις ή δανεισμό και ευθύνεται στις μα-γικές μετοχές, κατα προτίμηση τις φούσκες, χωρίς περιορι-σμούς, χωρίς "πόθεν έσχες", χω-ρίς γραφειοκρατία και πρόσφατα με πρόθυμη τραπεζική κάλυψη (επίταση του παραλογισμού) ό-

ποιοι ο προβλή-ματος α-γοράς ή μετοχής του αέρα και μάλι-στα εν ο-νόματι "διορθω-τικών πα-ρεμβά-σεων"! Και με τη διαφήμι-ση ότι και οι Τράπε-ζες αγο-ράζουν

μετοχές και όλοι οι πολιτικοί ε-πενδύουν στη Σοφοκλέους...

Και οι κρατούντες τρίβουν τα χέρια τους, υπονομεύοντας το έ-δαφος επάνω στο οποίο ασκούν την εξουσία τους, αφού έτσι αποκλείουν κάθε παραγωγική επέν-δυση... Ακόμη και κόμμα του χρη-ματοπιστηρίου σχηματίστηκε άτυπα, ώστε να στηρίζει (ακόμη και με την αυτολιτότητά του!) το τωρινό καθεστώς, της αποδοχής της πα-γκοσμιοποίησης και της... ONE, που νομίζει ότι του εξασφαλίζει τη σταθερότητα της κερδοφορί-ας (I) ή, αν γι' άλλους λόγους αλ-λάξει, το επόμενο για τον ίδιο σκο-πό. Και οι παραλοϊσμένοι Έλλη-νες περιφρονούν την όποια ερ-γασία τους ("τι να περιμένει κα-νείς απ' αυτήν;") παραμιλούν με τα παπαγαλάκια, αδιαφορούν για ό,τι συμβαίνει γύρω τους, μει-διούν για όποιο κίνδυνο, εσωτε-ρικό ή εξωτερικό, και αντιμετω-πίζουν με αμηχανία αν όχι με

κλεισασμό κάθε πρόταση για λο-γική δράση που θα στοχεύει σε υπέρβαση του ζοφερού τους πα-ρόντος.

Η κάθαρση και η λύση

Ο παραλογισμός, όμως, κάποτε προσκρούει στην πραγματικότη-τα και ειδικά για τη Σοφοκλέους οι νέοι... επενδυτές που θα υψώ-νουν τις τιμές των μετοχών θα τε-λειώσουν και τότε θα είναι μάταιοι οι οικτιρμιοί και ολοφυρμιοί όπως «ωραία χώρα η Ελλάς, αν έλειπαν οι Έλληνες» (που μας εξαπάτη-σαν) του Ροΐδη, που έπαθε τα ίδια με τις μετοχές του Λαυρίου πριν από 100 περίπου χρόνια!

Δεν χρειάζεται, όμως, να προ-ηγηθεί το όποιο κραχ, όπως στην Πορτογαλία και Ισπανία μόλις μπήκαν στην ...ONE, για να αρχί-σει η ανάδραση, να επιχειρηθούν δηλ. πραγματικές, ανθρώπινες λύ-σεις στα προβλήματα της κοινω-νίας μας, ως συνεισφορά και στη λύση των ανάλογων και του υπό-λοιπου κόσμου των ανθρώπων που απειλούνται ή που ήδη κατακε-ραυνώνονται. Τώρα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, προβάλλει η αναγκαιότητα ανάπτυξης γνή-σια αριστερών, σοσιαλιστικών κα-νιμάτων, που θα προσαρμόζονται στις σταθερές και στις συνεχώς μεταβαλλόμενες και διευρυνό-μενες ανθρώπινες ανάγκες, αλ-λά και στις αντίστοιχες μορφές δυνατότητες, προσέχοντας μόνο να μην είναι εξ υπαρχής υπονο-μευμένες, ώστε να σταματήσει ο παραλογισμός της τωρινής Πα-γκοσμιοποίησης "του νεοφιλε-λευθερισμού" και των προστατών της. Και κατά παράδοξο, φαινο-μενικά, τρόπο η αντίσταση στον παραλογισμό αρχίζει με την ... κα-τάλληλη υποδοχή ... του Κλίντον.

* Μέλος της Ε.Ε. του Α.Σ.Κ.Ε.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

14/1/2000

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ

Η εκμετάλλευση νέου τύπου

Του **Νίκου Λεοντόπουλου**
μέλους της Ε.Ε. του Αγωνιστικού
Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας (ΑΣΚΕ)

Η πρόσφατη "βουτιά" της Σοφοκλέους βύθισε για μια ακόμη φορά σε απελπισία τις χιλιάδες των αφελών μικροεπενδυτών, που πιστεύουν ότι εκεί ανακάλυψαν το νέο Ελντοράντο.

Είναι ενδημικό φαινόμενο, όταν κατά καιρούς οι μετοχές "μικρής και μεσαίας κεφαλαιοποίησης" δηλ. οι φούσκες, φθάνουν στα ύψη, το Χρηματιστήριο να παρουσιάζει κατακόρυφη πτώση, κυρίως σε αυτές.

Έτσι, όσοι αφελείς έχουν στα χέρια τους τέτοια "χαρτιά" που καμιά σχέση δεν έχει η τιμή τους με την πραγματική αξία των επιχειρήσεων, καταλαμβάνονται από πανικό.

Πουλάνε όσο - όσο κι έτσι το οργανωμένο κεφάλαιο (Τράπεζες, χρηματιστηριακές, αμοιβαία κ.λπ.) μαζεύει τις αποταμιεύσεις τους ή και τα δανεικά που πήραν για να παίξουν στο Χρηματιστήριο.

Γύρω απ' το Χρηματιστήριο (θεσμός που προωθείται από το μεγάλο κεφάλαιο στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης) διαπλέκονται πολλά οργανωμένα συμφέροντα μικρά και μεγάλα.

Τα τελευταία δύο χρόνια ξεφύτρωσαν σε κάθε πόλη οι περιβόητες ΕΛΔΕ που καθοδηγούν τους μικροεπενδυτές κυρίως στις φούσκες, υποσχόμενες υπερκέρδη, για να κερδίζουν από τον τεράστιο τζίρο. Πολλαπλάσια κερδίζουν οι χρηματιστηριακές και οι Τράπεζες. Η κυβέρνηση του κ. Σημίτη, πρόσφατα καθιέρωσε τη δυνατότητα δανεισμού (ως 15 εκ.) για την αγορά μετοχών.

Όταν λοιπόν το Χρηματιστήριο έλκει τις καταθέσεις που φεύγουν από τις Τράπεζες, κάποια στιγμή γίνεται η "διόρθωση" και οι αφελείς χάνουν τα χρήματά τους, που επανέρχονται στις Τράπεζες.

Νομίζουν πολλοί ότι η κυβέρνηση είναι αμέτοχη. Το αντίθετο συμβαίνει, για δύο λόγους:

1. Επειδή υπηρετεί το μεγάλο κεφάλαιο που κερδίζει από την καταλήστευση των αποταμιεύσεων.

Οι "διορθώσεις" αυτές (κοινώς αρπαχτές) είναι επιδιωκόμενες σε βαθμό τέτοιο, που να μην αποθαρρύνει μακροπρόθεσμα τους μικροεπενδυτές από το Χρηματιστήριο. Να συντηρείται, δηλ. η ψευδαίσθηση των υψηλών κερδών. Αν χρειαστεί, επεμβαίνει με τα κρατικά χαρτοφυλάκια, για να συγκρατήσει τις τιμές. Το ίδιο άλλωστε πράττει, για να αυξάνει τις τιμές στις μετοχές-φούσκες ως δόλωμα.

2. Επειδή γνωρίζει ότι με την ΟΝΕ, το Χρηματιστήριο θα "ξεφουσκώσει". Όταν τα επιτόκια εξισωθούν μ' αυτά των άλλων κρατών της ΟΝΕ, όταν το νόμισμά μας θα είναι ουσιαστικά υπερτιμημένο, τα χρέη σε δυσθεώρητα ύψη και το τραπεζικό και χρηματιστηριακό κεφάλαιο στραφεί σε πιο ασφαλείς επενδύσεις, τότε η Σοφοκλέους θα "διόρθωθεί", όπως "διορθώθηκαν" μετά την ΟΝΕ και τα χρηματιστήρια της Ισπανίας και Πορτογαλίας. Τότε θα φανεί και η πραγματική κατάσταση της οικονομίας μας.

Ας γρηγορούν, λοιπόν όσοι πιστεύουν στις "κοινωνίες"-χρηματιστήρια, στους ζοφερούς "μονόδρομους" του κ. Σημίτη και στο μεσαίωνα της ΟΝΕ και της "παγκοσμιοποίησης".

ΑΘΗΝΑΪΚΗ 4

Τετάρτη 19

19/1/2000

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η ανατίμηση της δραχμής

Η ΑΝΑΤΙΜΗΣΗ της δραχμής, που αποφασίστηκε στις Βρυξέλλες το Σάββατο 15 Ιανουαρίου και που πιθανότατα δεν είναι η τελευταία, συνοδεύτηκε από "περισπούδαστες" αναλύσεις για κέρδη.

ΚΕΡΔΗ ΠΑΝΤΟΥ, στο Χρηματιστήριο, στις μετοχές, στα ομόλογα, στα δάνεια, στις "αγορές". Ως και το πόσο ισχυρή χώρα έγινε η Ελλάδα με την ανατίμηση, περιέφερε ως επιχείρημα ο "αρχιθεράπων" της ΟΝΕ, κ. Σημίτης, στις προεκλογικές περιδιαβάσεις του, του Σαββατοκύριακου, εν μέσω "εκουγχρονιστικών" "λαϊκών υποδοχών".

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ της ΟΝΕ λοιπόν οι "εταίροι" μας και οι εδώ "θεράποντες" τους απο-

Του Νίκου
Λεοντόπουλου*

φάσιαν την ανατίμηση, ώστε η ελληνική οικονομία να χάσει ακόμη και αυτή την ελάχιστη ανταγωνιστικότητα που έχει και να μη δημιουργεί προβλήματα στα προϊόντα τους, κυρίως, μέσα στη δική μας αγορά.

ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΜΑΣ

προϊόντα θα πληγούν πρώτα, για μια ακόμη φορά, και το αγροτικό εισόδημα θα συρρικνωθεί ακόμη περισσότερο. Ο Τουρισμός επίσης θα πληγεί, ενώ για βιομηχανική παραγωγή ας μη γίνεται λόγος. Στο τέλος θ' απομείνουν οι επιχειρήσεις που παράγουν... μετοχές.

Ο "ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ" της ΟΝΕ όμως διαθέτει πολλά "μήλα" για την Ελλάδα. Ο "μονόδρομος" αυτός λοιπόν μας επιφυλάσσει κι άλλες "εκπλήξεις".

ΣΑΝ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΗ για το "αγαθό" της ανατίμησης αναλάβουμε την υποχρέωση:

1. ΝΑ "ΛΥΣΟΥΜΕ" το ασφαλιστικό". Δηλαδή να αυξήσουμε το όριο συνταξιοδότησης από 58 σε 65 να αυξήσουμε τα ασφαλιστρα και να μειώσουμε τη σύνταξη. Να πληρώσουν και πάλι οι εργαζόμενοι τη λεηλασία των ταμείων τους από κράτος, τράπεζες και εργοδότες.

2. ΝΑ "ΕΛΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ" τις εργασιακές σχέσεις. Δηλαδή να περιορίσουμε την προστασία και το κόστος της νόμιμης εργασίας ώστε να "βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων" που όμως ουδόλως ενδιέφερε, όταν αποφάσιαν την ανατίμηση. Να αυξήσουμε τις στρατιές των ανέργων να καταστήσουμε τους εργαζόμενους "απασχολήσιμους".

3. ΝΑ ΜΕΙΩΣΟΥΜΕ τα τραπεζικά επιτόκια ώστε να οδηγήσουμε τις αποταμιεύσεις ως "πρόβατο επί σφαγὴν" στο Χρηματιστήριο για να τις λεηλατήσουν οι επιτήδαιοι και να αυξήσουμε τα ήδη τεράστια κέρδη χρηματιστηριακών και τραπεζών.

4. ΝΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ό,τι απέμεινε από τις δημόσιες επιχειρήσεις για να τροφοδοτήσουμε με "χαρτιά" το Χρηματιστήριο και με κέρδη τα διαπλεκόμενα.

ΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ που βιάζονται για εκλογές. Με την είσοδο στην ΟΝΕ (τυπικά τον Ιούνιο) θα "τρέχουν" οι προθεσμίες. Και ποιος κερδίζει εκλογές με τέτοια "μέτρα".

ΟΛΑ ΑΥΤΑ θα πραγματοποιηθούν για να αυξήσουμε ακόμη περισσότερο το δημόσιο χρέος, για να χρεώσουμε ακόμη περισσότερο τις ερχόμενες γενιές που θα πρέπει να το ξεπληρώνουν δουλεύοντας, αν βρίσκουν, με μόνο εφόδιο αυτό του απόφοιτου της "μεταρρύθμισης" Αρσένη.

*Μέλος της Ε.Ε. του Αγωνιστικού
Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας
(Α.Σ.Κ.Ε.)

Η ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΚΛΙΝΤΟΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο κατακτητής και οι ανυπότακτοι

Του ΝΙΚΟΥ
ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
μέλους της Ε.Ε.
του ΑΣΚΕ

Γιατί, τελικά, ήρθε ο Κλιντον στην Ελλάδα; Όχι, βέβαια, για να συζητήσει. Αυτές είναι σοβαρές δουλειές, για άλλους (απεσταλμένους, εκπροσώπους κ.λπ.). Ηρθε για τις εντυπώσεις. Ηρθε ως κυρίαρχος, ως κατακτητής! Οι σύγχρονοι Ράλληδες κήρυξαν το στρατιωτικό νόμο από τους Αμπελοκήπους ως το Νέο Κόσμο. Να καταλάβουμε σ' αυτό το μικρό γαλατικό χωριό ότι πρέπει να πάψουμε να είμα-

στε ανυπότακτοι. Γι' αυτό και τα δέχθεν μέτρα προστασίας, που προσέθεσαν άλλον έναν λόγο στον αντιαμερικανισμό μας. Υποκρισία! Οι Αμερικανοί πρόεδροι απειλούνται και δολοφονούνται από τους ίδιους τους Αμερικανούς στην ίδια τους τη χώρα, την κύρια πηγή της παγκόσμιας τρομοκρατίας.

Εμείς, λοιπόν, δεν έπρεπε να διαδηλώσουμε. Έπρεπε όλοι να προσκυνήσουμε. Κι αφού δεν μας έπεισαν, μας στρίμωξαν στο Σύνταγμα, μας διέλυσαν με τα χημικά, μας προειδοποίησαν να μη σταθούμε εμπόδιο σε όσα προδοτικά συμφωνήσουν, π.χ. πετρέλαιο Αιγαίου.

Αν, όμως, τα πράγματα σταματούσαν ως εκεί, τι θα έλεγαν το βράδυ στα κανάλια οι της (δοτής) εξουσίας; Θα απολογούνταν, μόνο, για το βαθμό της υποτέλειάς τους και τον έσχατο εξευτελισμό τους. Γι' αυτό τα φλεγόμενα καταστήματα, κύριο θέμα των ΜΜΕ το ίδιο βράδυ. Τώρα οι υποτέλεις έχουν λόγο υπαρξης: τηρούν την τάξη. Έχουν και θράσος: κατηγορούν άλλους και απειλούν.

Όχι, κύριοι! Το σημαντικό γεγονός της βραδιάς της Παρασκευής δεν ήταν ούτε η άφιξη της Αυτού Γελοσιότητας ούτε η δράση των κουκουλοφόρων. Ήταν η διαδήλωση της Αριστεράς, που (έστω πολυκεντρική, δυστυχώς, και με ανεπαρκή ηγεσία) πρώτη φορά από το Νοέμβρη '73 εξέφρασε τουλάχιστον το 80% του ελληνικού λαού, έστειλε ένα μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση ότι τη θέση αυτού του λαού ουδείς μπορεί να αγνοεί. Ακόμη και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, ένας δικός τους άνθρωπος, τουλάχιστον συναισθηματικά βρισκόταν κι αυτός κάτω από τη διαχωριστική γραμμή των ανθοπωλείων της Βασ. Σοφίας.

Αλλά και μεις, που και η φυσική μας παρουσία ήταν κάτω απ' αυτή τη γραμμή, ας καταλάβουμε ότι η φρίκη της παγκοσμιοποίησης μας επιβάλλει να ασχοληθούμε με σοβαρότερα προβλήματα από την κομματική μας αυτοεπιβεβαίωση.

3/12/99

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Β Η Μ Α
Λ Ε Ξ Θ Ε Ρ Ο

Έχουν, ήδη, αρχίσει να φαίνονται τα αρνητικά για τη χώρα μας αποτελέσματα της συμφωνίας Ελσίνκι.

Οι παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου χώρου αυξάνονται και ο αρμόδιος υπουργός Τσοχατζόπουλος δηλώνει ότι "άλλο οι παραβιάσεις και άλλο το καλό κλίμα"! Οι προκλήσεις και απαιτήσεις της Τουρκίας στο Αιγαίο συνεχίζονται και προωθείται η εφαρμογή της τουρκικής πολιτικής στο Κυπριακό με μπροστάρη τον ανεκδιήγητο Πανταγιά του Σημίτη, που μας προετοιμάζει για ουσιαστική επέκταση της τουρκικής κυριαρχίας στην Κύπρο.

Η θέση του ΑΣΚΕ για τη συμφωνία εξηγείται στο παρακάτω άρθρο του Σήφη

Στενού, που δημοσιεύσαμε στην "ΑΘΗΝΑΪΚΗ" στις 15/12/99.

Αν κάτι πρέπει να διευκρινίσουμε περισσότερο είναι το εξής: Κάναμε τη χάρη στην Τουρκία να μπει στην ΕΟΚ και εκείνοι, λένε, μας έκαναν τη χάρη να μπει και η Κύπρος ανεμπόδιστα! Όμως η είσοδος στην ΕΟΚ συμφέρει, για διάφορους λόγους, μόνο στις άρχουσες ελίτ και των τριών χωρών, ενώ για τους λαούς τους μόνο καταστροφικά αποτελέσματα θα έχει στο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο. Και, ακόμη χειρότερα, ειδικά για την Ελλάδα και την Κύπρο θα επιφέρει, ήδη διαφαίνεται, τρομακτικό κόστος στα εθνικά τους θέματα.

Επίσημη, πλῆρον η υποχώρηση σε όλα

ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ από το Ελσίνκι περιχαρής ο κ.

Σημίτης και οι συν αυτό και μάλιστα... μετριόφωνων για τη μεγάλη επιτυχία προστασίας των εθνικών συμφερόντων(!) Περιχαρής γιατί κατάφερε να πείσει τους Ευρωπαίους "εταίρους" μας για την ανάγκη να αρχίσει διάλογος εφ' όλης της ύλης και για τις συνοριακές διαφορές μας, κάτι που αποτελούσε το όνειρο δεκαετιών της γειτονικής χώρας και επίμονο αίτημα του Διευθυντηρίου της ΕΟΚ και των ΗΠΑ.

ΠΕΡΙΧΑΡΗΣ ακόμη, διότι πέτυχε να

απαρριφθεί ο προηγούμενος όρος για εισδοχή της γείτονος, ότι θα έπρεπε να συμβάλλει στην επίλυση του Κυπριακού και διότι η προηγούμενη επίλυση του πολιτικού προβλήματος δε θα αποτελέσει πλῆρον μια προϋπόθεση για την εισδοχή της Κύπρου, αλλά θα συνοψιοποιηθούν όλοι οι παράγοντες όταν έλθει η ώρα!!

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΒΕΒΑΙΑ καινούργια αυτή "η μεγάλη επιτυχία", υπήρχε ως κατευθυντήρια γραμμή αφότου επεβλήθη ο κ. Σημίτης ως πρωθυπουργός και προωθείτο ως "ρεαλιστική" λύση από τον καθηγητή φίλο του Ροζάκη (Ρόζεμπεργκ) και για λίγο υφυπουργό Εξωτερικών... της Ελλάδας. Απλώς τώρα έκριναν πως ήταν κατάλληλος καιρός και επαρκής η προετοιμασία της κοινής γνώμης για να την υλοποιήσουν ο επαίνουμένος από Ευρωπαίους και Αμερικανούς ιδύνοντες κ. Σημίτης και ο wonderful man κατά την Ολυμπιάτη Γιωργάκης. Απλώς λοιπόν επισημοποιήθηκε στο Ελσίνκι.

ΔΕ ΘΑ ΕΙΧΑΜΕ φυσικά καμιά αντίρρηση, αν η λεγόμενη Ευρωπαϊκή Ένωση δεχόταν στους κόλπους της την Τουρκία δηλ.

ΤΗ ΣΤΡΑΤΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΗ κατάσταση που

καταδυναστεύει τους λαούς της Μ. Ασίας και τους αναγκάζει να ονομάζονται Τούρκοι (αν και στοιχειώδης ανθρωπισμός αλλήλ και το συμφέρον μας θα επέβαλλαν να θλιβόμαστε για τα ακόμη μεγαλύτερα δεινά που τους αναμένουν, αν κάποτε καταληφθούν οθοκληρωτικά από το διευθυντήριο της ΕΟΚ). Αρκεί, όμως, να μην πληρώσουμε εμείς το κόστος για την Τουρκία της ατελούς, έστω, εισδοχής της και το άνοιγμα της αγοράς της με το Αιγαίο και την Κύπρο! Και εννοείται, αρκεί να έχουμε, ήδη εμείς αποχωρήσει από την ΕΟΚ! Ας φανταστούμε μόνο τι θα σημαίνει η ελεύθερη εγκατάσταση πληθυσμών...

ΥΠΑΡΧΕΙ, ΟΜΩΣ, και μια πραγματικά θετική πλευρά της "μεγάλης αυτής επιτυχίας". Οθόκληρος ο τερατώδης μηχανισμός διαμόρφωσης γνώμης μπήκε σε πυρετώδη κίνηση παραπληάνησης και αποπροσανατολισμού, ακόμη και με αστραπιαία γκάλοπ αποδοχής! Απόδειξη πόσο φοβούνται την αντίδραση της ατίθας κοινής γνώμης και των ανάλογων κινήσεων που, ελπίζουμε, θα επιφυλάξουν και σε αυτή τη συμφωνία την τύχη της mea culpa του Νταβός και της Μαδρίτης και θα αναγκάσουν, πάλι τους γνωστούς πια, κομισάριους του συστήματος σε αιδήμονα σιγή.

* Του Σήφη Στενού
μέλος της Ε.Ε. του Αγωνιστικού
Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας, ΑΣΚΕ

ΤΟ Α.Σ.Κ.Ε. ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

οικογενειακή και κοινωνική αλληλεγγύη), κοινωνικά κεκτημένα έχουν μπει στο πρόγραμμα για κατάργηση. Την ίδια στιγμή οι ολίγοι, μεσάζοντες και υπάλληλοι της ΕΟΚ και της παγκοσμιοποίησης, κερδίζουν ασύλληπτα ποσά από την κλοπή του χρηματιστηρίου, ενώ οι πολλοί "επενδυτές" σύντομα θα διαπιστώσουν (και ορισμένοι ήδη διαπίστωσαν) ότι όλη η ιστορία ήταν για να πάρουν τις αποταμιεύσεις τους από τις τράπεζες και να τις δωρίσουν στους πλούσιους, για να γίνουν πλουσιότεροι.

Η εικόνα αυτή δεν έχει προοπτική βελτίωσης, αντιθέτως οι ρυθμοί επιδείνωσης μπορεί να αυξηθούν με πολύ πιθανή μια οικονομική κρίση (ίσως και μέσα στο 2000), όπως αυτή που έπληξε άλλες περιοχές του πλανήτη. Το κακό είναι ότι οι περισσότεροι θεωρούν ότι ολ' αυτά αφορούν τους άλλους και αναγνωρίζουν την πραγματικότητα μόνον όταν εισβάλλει στο σπίτι τους. Ανεξάρτητα απ' αυτό, είναι βέβαιο ότι, αν δεν αλλάξει κάτι ριζικά στον τόπο μας, εκατοντάδες χιλιάδες αγρότες, δημόσιοι και ιδιωτικοί υπάλληλοι και επαγγελματίες θα χάσουν τη δουλειά τους.

Αν σ' ολ' αυτά προσθέσουμε τη διάλυση της υγείας, της παιδείας, του πολιτισμού, των ανθρώπινων σχέσεων, την ενδοτικότητα στα εθνικά θέματα, τη διαφθορά, συμπληρώνεται μια κατάσταση καταστροφής που για τους περισσότερους Έλληνες είναι ζήτημα επιβίωσης να καταπολεμήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Η αριστερά σήμερα στην Ελλάδα

Είναι φανερό ότι στην Ελλάδα σήμερα υπάρχει ανάγκη από μια ισχυρή και αποτελεσματική αριστερά, που θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις νέες συνθήκες, να προσφέρει οράματα και να προτείνει λύσεις. Δυστυχώς ένα μεγάλο μέρος της παραδοσιακής και της νέας αριστεράς έχει περάσει στο αντίπαλο στρατόπεδο (ΠΑΣΟΚ και το μεγαλύτερο μέρος του ΣΥΝ), συμμετέχοντας στη διαχείριση της εξουσίας ή διεκδικώντας αυτή τη συμμετοχή. Ένα άλλο μέρος, επειδή παραμένει προσκολλημένο στις τραυματικές απόπειρες του παρελθόντος

(συνέχεια από τη σελ. 1)

(ΚΚΕ και το μεγαλύτερο μέρος της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς), διαθέτει οριακές δυνατότητες αύξησης της επιρροής του. Άλλοι ιδιωτεύουν ή διανοουμένίζουν μακριά από τα λαϊκά στρώματα και τα προβλήματά τους ή παραγοντίζουν περιφερόμενοι στα ΜΜΕ και σε πολιτικά κόμματα, χωρίς διάθεση πραγματικής ρήξης με το σύστημα και τους εκφραστές του. Αντίστοιχη είναι η κατάσταση στο συνδικαλιστικό και τα άλλα επί μέρους κινήματα, με δεδομένα ότι πολλές σχετικές οργανώσεις χρηματοδοτούνται από αυτούς που υποτίθεται πολεμούν, για να απορροφούν την κοινωνική δυσαρέσκεια.

Ο ρόλος του ΑΣΚΕ

Η ελληνική αριστερά πρέπει, λοιπόν, να αναγεννηθεί. Σ' αυτή την αναγέννησή νομίζουμε ότι έχει ήδη μια πολύ μικρή συμβολή η αυτόνομη πολιτική παρουσία του ΑΣΚΕ, αλλά οποιαδήποτε αυτή η συμβολή οφείλει να γίνει πολύ μεγαλύτερη και μπορεί να γίνει πολύ μεγαλύτερη με την ενημέρωση που προσφέρουμε, τους προβληματισμούς που προκαλούμε και τη συμμετοχή μας στους πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες, στο βαθμό που η προσπάθεια του ΑΣΚΕ βρίσκει όλο και περισσότερους υποστηρικτές.

Η συμμετοχή του ΑΣΚΕ στις εκλογές, όπως τονίζουμε κάθε φορά, δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά θέλει να δηλώσει ότι ο ανειρηνευτος αγώνας κατά του συστήματος είναι για μας τρόπος ζωής, θέλει να δηλώσει την αυτόνομη πολιτική μας παρουσία και μας δίνει τη δυνατότητα πολύ ευρύτερης προβολής του κόμματος και των θέσεών του.

Στις ευρωεκλογές του 1999 το ΑΣΚΕ έκανε ένα μικρό, αλλά σημαντικό βήμα προς τα μπρος. Δεν είναι μόνο ότι πενταπλασίασε την εκλογική του δύναμη (από 2.000 σε 10.000 ψήφους), αλλά για πρώτη φορά στην ιστορία του ακούστηκε ή διαβάστηκε τόσο πολύ μέσω των ΜΜΕ (κυρίως των περιφερειακών) και αύξησε σημαντικά την οργάνωσή του (μόνο, όμως,

στο επίπεδο των φίλων και όχι στο επίπεδο των μελών). Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι το ΑΣΚΕ ήταν το μόνο κόμμα (και ας μας επιτραπεί, τουλάχιστον από τις στήλες της "Ε", αυτός ο αυτοέπαινος) που με τόση σαφήνεια και τόση πληρότητα εξήγησε γιατί πρέπει η Ελλάδα να αποχωρήσει από την ΕΟΚ. Είναι μια σημαντική θεωρητική κατάκτηση για το ΑΣΚΕ, που, δυστυχώς, ακόμη δεν αξιωθήκαμε (αν και μπορούσαμε) να την αποτυπώσουμε σε μια έκδοση.

Το ΑΣΚΕ στις εθνικές εκλογές του 2000

Σ' αυτές τις εκλογές το ΑΣΚΕ θα υπενθυμίσει όσα είπε πέρσι για την ΕΟΚ, αλλά, επίσης, θα παρουσιάσει την ανάλυσή του εφ' όλης της ύλης, για τις γενικότερες διαδικασίες της παγκοσμιοποίησης και πώς μας επηρεάζουν στην Ελλάδα και θα κάνουμε και τις σχετικές προτάσεις. Γνωρίζουμε ότι και στο επίπεδο της θεωρίας και στο επίπεδο της οργάνωσης οφείλουμε πολλά ακόμη να κατακτήσουμε, αλλά ελπίζουμε ότι θα κάνουμε και τώρα άλλο ένα βήμα προς τα εμπρός. Γνωρίζουμε, επίσης, ότι εκλογικά τα πράγματα είναι δυσκολότερα σε εθνικές εκλογές παρά σε ευρωεκλογές.

Στις 17 Δεκεμβρίου στη σύνοδο των μελών του ΑΣΚΕ, αφού εκτιμήθηκε ότι η αύξηση του φιλικού μας περιγυρου θα μας επιτρέψει να ανταποκριθούμε στις οικονομικές ανάγκες δύο αλληπάλληλων εκλογικών αναμετρήσεων, αποφασίστηκε ομόφωνα η συμμετοχή του ΑΣΚΕ στις εθνικές εκλογές του 2000 (με πιθανότερο μήνα τον Απρίλη). Ήδη τυπώθηκε η προκήρυξη (που συζητήθηκε στις 17/12) αρχικά σε 50.000 αντίτυπα και η αφίσα (περίληψη της προκήρυξης) σε 5.000 αντίτυπα (και 500 μικρές για τα σπίτια μας). Αυτό που τώρα έχει ανάγκη το ΑΣΚΕ είναι η όποια οικονομική συμβολή του κάθε μέλους ή φίλου να δοθεί έγκαιρα και να προσφερθεί κάθε φίλος που δεν έχει νομικό ή άλλο κώλυμα για υποψήφιος, ώστε και μέσα από τα ψηφοδέλτιά μας να βοηθήσουμε σε άλλη μια εκλογική

επιτυχία. Άλλες εξ ίσου σημαντικές υποχρεώσεις μας : διακίνηση του υλικού, συνεντεύξεις σε εφημερίδες και τοπικά κανάλια, κλιμάκια για προκηρύξεις και αφίσες, συγκεντρώσεις σε σπίτια και (αν εκτιμηθεί) ανοιχτές πολιτικές εκδηλώσεις, αλλά κυρίως προφορική ενημέρωση σε κάθε γνωστό μας. Η εκλογική ενίσχυση του ΑΣΚΕ είναι φανερό ότι θα δυναμώσει τη φωνή του και θα του επιτρέψει να παίξει ένα σημαντικότερο ρόλο. Καλή μας δουλειά!

Κλιμάκιο του ΑΣΚΕ στη Θεσσαλία

Το τριήμερο 14 - 16 Γενάρη κλιμάκιο του ΑΣΚΕ με τα μέλη της Ε.Ε. Νίκο Καργόπουλο και Σήφη Στενό περιόδευσε στη Θεσσαλία.

Μοιράστηκαν προκηρύξεις, κολλήθηκαν αφίσες, έγιναν επαφές με φίλους του ΑΣΚΕ. Στο Βόλο δόθηκε συνέντευξη στην εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ και στην Καρδίτσα στην εφημερίδα ΠΑΤΡΙΔΑ.

Στην Καρδίτσα έγινε σύσκεψη των μελών του ΑΣΚΕ, κατά την οποία αναλύθηκαν η πολιτική κατάσταση και το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης και προγραμματίστηκε η δραστηριότητα του Κόμματος στην περιφέρεια.

Ανακοίνωση του Α.Σ.Κ.Ε. 12/12/99

Η κυβέρνηση της Ελλάδας ανέλαβε την υποχρέωση να αρχίσει διάλογο εφ' όλης της ύλης και για τις «μονομερείς διαφορές» με την κλίμα που καταδυναστεύει τους λαούς της Μ.Ασίας. Έτσι η Τουρκία θα ανοίξει λίγο την αγορά της στα προϊόντα της Δ. Ευρώπης, αφού εξασφάλισε από το σκατά της Γιουγκοσλαβίας Σοβάνια άγνωστες πρόσωτες «βεβαιώσεις».

Και οι Έλληνες τύπου Σημίτη, Γιωργάκη και Μητσοτάκη πανηγυρίζουν (!!), ανακοινώνοντας ότι η Τουρκία α) εξαγορεύει να δώσει casus belli την επέμβαση των χωριών μας υδάτων στα 12 μίλια, β) αρνείται να συμβάλει στην επίλυση του Κυπριακού, όπως απαιτούσε η σύνοδος των Λουξεμβούργου, γ) εξαγορεύει τις διευκολύνσεις της στα Ιμια και τις άλλες «χωριζες ζώνες» επιταχύνει αυτές τον εφ' όλης της ύλης διάλογο επιθυμεί διαφανώς επί 20 χρόνια, χωρίς ποτέ μέχρι τώρα η Ελλάδα να τον είχε αποδεχθεί.